

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO FINANSÓW
SZEFA KRAJOWEJ ADMINISTRACJI
SKARBOWEJ**

DLK8.105.1.2018

05.03.

**Pan
Sławomir Siwy
Przewodniczący
Związku Zawodowego Celnicy PL
ul. Otmuchowska 50
48 - 300 Nysa**

W odpowiedzi na Pana pismo - jako Przewodniczącego Związku Zawodowego Celnicy PL z dnia 25 stycznia 2018 r. nr ZZ Celnicy PL - 11/18 skierowane do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, wpływ do Ministerstwa Finansów w dniu 25 stycznia 2018 roku, odnoszące się do procesu przedstawiania propozycji pracy/służby w Krajowej Administracji Skarbowej oraz zawierające wniosek o udzielenie stosownych informacji, uprzejmie wyjaśniam.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, iż Związek Zawodowy Celnicy PL w przedmiotowym piśmie sygnalizując dostrzeżone przez organizację związkową nieprawidłowości podczas procesu przedstawiania propozycji pracy/służby w Krajowej Administracji Skarbowej zwraca się zarazem z wnioskiem o udzielenie informacji w następującym zakresie:

1. Czy dyrektorzy IAS samodzielnie podejmują decyzję w sprawie wykonywania wyroków Sądów Pracy oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, które:
  - a. nakazują rozpatrzenie odwołania od propozycji pracy złożonej funkcjonariuszowi,
  - b. nakazują przedstawienie propozycji służby funkcjonariuszowi, który otrzymał propozycje pracy,
  - c. stwierdzają bezskuteczność propozycji pracy, ponieważ DIAS nie uwzględnił kryteriów ustawowych ani nie wiadomo jakimi kryteriami się kierował, nakazuje przedstawienie nowej propozycji z uwzględnieniem kryteriów oraz jej uzasadnienie?
2. Czy Dyrektorzy IAS otrzymali wytyczne lub polecenie ustne lub pisemne zobowiązujące ich do składania skarg kasacyjnych?

Związek Zawodowy Celnicy PL - jako Wnioskodawca powołuje w piśmie przykłady stanów faktycznych stanowiące przedmiot rozstrzygania przez Sądy na terenie całego kraju, jednakże bez jednoczesnego wskazania sygnatur przedmiotowych spraw, etapu na jakim są obecnie wskazane postępowania, jak również czy zapadły w nich prawomocne orzeczenia, co

uniemożliwia zajęcie jakiegokolwiek stanowiska w tym zakresie - /strona 2 przedmiotowego pisma/.

Ustosunkowując się jednak do treści ww. pisma organizacji związkowej należy w pierwszej kolejności zauważyć, iż proces przedkładania propozycji służby lub pracy do struktur Krajowej Administracji Skarbowej, był jednym z etapów reformy administracji podatkowej, Służby Celnej i kontroli skarbowej.

W uzasadnieniu orzeczenia z dnia 18 stycznia 2018 r. - sygn. akt I OSK 2645/17 Naczelny Sąd Administracyjny zauważył, że „Tak szeroka zmiana ustrojowa w płaszczyźnie finansów publicznych wymusiła także konieczność dostosowania dotychczasowego stanu kadrowego Służby Celnej i administracji podatkowej do nowej struktury organizacyjnej i zadań nałożonych na organy KAS - art. 11 ust. 1 ustawy. Nastąpiło to w drodze regulacji prawnych zawartych w rozdziale 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U z 2016r. poz. 1948 ze zm.).- *zwanej dalej w skrócie ustawą - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej*”.

Przy przedstawianiu propozycji pracy lub służby uwzględniano konieczność zagwarantowania realizacji zadań i celów Krajowej Administracji Skarbowej na najwyższym poziomie, poprzez dobór właściwej obsady kadrowej, zarówno pod względem liczby funkcjonariuszy i pracowników, jak i pod kątem realizacji zadań, zgodnie z kwalifikacjami i przebiegiem dotychczasowej służby/pracy, a także biorąc pod uwagę dotychczasowe miejsce zamieszkania. W oparciu o wskazane wyżej przesłanki, kierownicy jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej składali podległym funkcjonariuszom oraz pracownikom propozycje pełnienia służby albo zatrudnienia. W izbach administracji skarbowej zostały utworzone zespoły składające się z osób bezstronnych, cieszących się szacunkiem wśród współpracowników, które to zespoły brały udział w przygotowywaniu propozycji pracy bądź służby. Nie bez znaczenia jest też fakt, że w skład poszczególnych zespołów zostali powołani przedstawiciele organizacji związkowych działających w jednostkach byłej administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej, a także przedstawiciele komitetów reprezentantów organizacji związkowych pracowników poszczególnych jednostek wchodzących w skład Krajowej Administracji Skarbowej, w tym także przedstawiciele ZZ Celnicy PL. Powyższe działania miały na celu zapewnienie prawidłowości i transparentności procesu przedkładania propozycji służby bądź pracy w Krajowej Administracji Skarbowej.

W tym miejscu należy dodać, że w ustawie - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, nie przewidziano odpowiednich instrumentów prawnych, które umożliwiałyby weryfikację poprawności i zasadności przyczyn nieprzedłożenia określonym funkcjonariuszom/pracownikom propozycji służby/pracy. Przepisy powołanej ustawy nie przewidują również możliwości przywrócenia funkcjonariusza do służby.

Pomimo jednak braku zapisów ustawowych, sprawy dotyczące braku propozycji pracy/służby, kierowane są przez byłych funkcjonariuszy na drogę postępowania sądowego bądź sądownoadministracyjnego. Orzecznictwo sądów w ww. sprawach na chwilę obecną jest jednak rozbieżne.

Należy też wskazać, iż przed sądami powszechnymi oraz administracyjnymi w I instancji zapadają orzeczenia zarówno korzystne, jak i niekorzystne dla organów Krajowej Administracji Skarbowej, co na chwilę obecną skutkuje stwierdzeniem o niejednolitości orzecznictwa odnoszącego się do wykładni ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Przed wojewódzkimi sądami administracyjnymi zapadają zarówno rozstrzygnięcia odrzucające skargi jako niepodlegające kognicji ww. sądów, jak i rozstrzygnięcia merytoryczne, wskazujące na administracyjny charakter skarżonych spraw. Podobnie przed sądami powszechnymi zapadają m.in. orzeczenia przekazujące w trybie art. 464 § 1 KPC sprawy do rozpoznania Szefowi KAS, jak również orzeczenia merytoryczne, w związku z uznaniem dopuszczalności prowadzenia postępowania przed sądem powszechnym.

Nadto wskazać jednak warto, że w kwestii wykładni przepisów wskazanych wyżej ustaw wypowiedział się już w swoich pierwszych orzeczeniach Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który rozpoznając skargi kasacyjne osób objętych procesem składania propozycji służby/zatrudnienia uznał rację organów Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie interpretacji przepisów ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (vide orzeczenia NSA z dnia 18 stycznia 2018 r. - sygn. akt I OSK 2587/17, z dnia 23 stycznia 2018 r. - sygn. akt I OSK 2772/17 oraz z dnia 25 stycznia 2018 r. - sygn. akt I OSK 2854/17).

Kontynuując należy zauważyć, iż zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1947, z późn. zm.) - *zwanej dalej w skrócie ustawą o KAS* do zadań dyrektora izby administracji skarbowej należy m.in. realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w izbie administracji skarbowej. Natomiast w

myśl art. 145 ust. 1 w/w ustawy zadania kierownika jednostki organizacyjnej w sprawach z zakresu pracy i służby funkcjonariuszy w izbie administracji skarbowej wraz z podległymi jednostkami organizacyjnymi KAS wykonuje dyrektor izby administracji skarbowej.

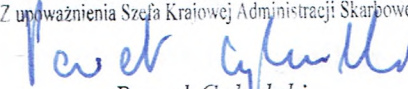
Tym samym w zakresie rozważenia wniesienia środków zaskarżenia, w tym wniesienia skarg kasacyjnych, na tle konkretnego stanu faktycznego sprawy wiążąca i ostateczna decyzja należy do dyrektora danej izby administracji skarbowej - jako kierownika jednostki organizacyjnej wobec funkcjonariuszy pełniących w niej służbę oraz reprezentanta pracodawcy wobec pozostałych pracowników.

Należy jednak podnieść, iż w przypadku niekorzystnych dla organów KAS wyroków sądów administracyjnych oraz sądów powszechnych odnoszących się do wykładni przepisów ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy o KAS dyrektor danej izby administracji skarbowej powinien rozważać skorzystanie z przewidzianych prawem środków odwoławczych celem uzyskania w danej sprawie również stanowiska Sądów II Instancji. Jednakże, czy w danej, indywidualnej sprawie zostanie podjęta przez dyrektora danej izby administracji skarbowej stosowna decyzja o wniesieniu środka zaskarżenia (czy też nie) należy to do jego wyłącznej oceny na tle konkretnych okoliczności danej sprawy, jak również dokonanej analizy treści uzasadnienia Sądu I Instancji.

Ponadto, skorzystanie ze środków odwoławczych (skarga do sądu administracyjnego, zażalenie, apelacja, jak również skarga kasacyjna) zarówno przez jednostki KAS, jak również osoby objęte procesem otrzymania (bądź nie) propozycji służby/pracy jest rodzajem weryfikacji (uprawnieniem każdej ze Stron) orzeczeń Sądów I Instancji przewidzianej przez przepisy prawa.

Na koniec dodaję, że prawomocne wyroki sądów administracyjnych i sądów powszechnych powinny być realizowane przez ich adresatów z uwzględnieniem m.in. unormowań ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz.U. z 2017r., poz. 1369, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. -Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018r., poz. 155), stanowiących wytyczne w zakresie związania organów/pracodawców zapadłymi rozstrzygnięciami.

Z upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej

Paweł Cybulski

Podsekretarz Stanu

Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej